

vil foreskrive Flertallet Lov? Ja, det vil ske, naar Elvene løbe opad istedetfor nedefter. Det ærede Medlems langsynede Politik! Hvad Frugt vil den bære, hvorhen vil den føre, hvad vil han udrette ligeoverfor dette Lovforslag? Det ærede Medlem har set meget skjævt — for at bruge et Udtryk, som han brugte om en Udtalelse af mig — paa Oppositionens Politik her i Salen og paa min i Særdeleshed, naar han tror, at den er forstnyet. De Herrer have prøvet deres System; hvad har det ført til? Og der er ingen Tvivl om, hvis De fortsætte, hvad det i Fremtiden vil føre til. Den Politik, vi vedfjende os, er den almindelige konstitutionelle hele Verden over, hvor man kjender en fri Forfatning. Man har ogsaa Erfaring for, hvortil den fører, og det er ikke altid et behageligt Resultat for den forstnyede Reaktionspolitik. Med Hensyn til min Udtale af Demarkationsterrainet mente det ærede Medlem at kunne belære mig; han forfikkrede, at jeg havde et meget skjævt Syn paa hele dette Spørgsmaal. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem, dengang da denne Sag laa for, var i den Stilling udenfor Salen, som han nu er i, men jeg var i den Stilling, som jeg nu er i indenfor Salen, og jeg har fulgt Spørgsmaalet fra Begyndelsen af. Naar det ærede Medlem vil erindre, hvad det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) bemærkede i Forbigaaende, nemlig at allerede 16 Aar isorveien, altsaa paa en Tid, da Jordsmonnet var meget billigere i Kjøbenhavn, havde de Sagkyndige sat dette Areal 4 a 5 Gange saa høit som det Beløb, hvortil det blev udbjttet i 1867—68, saa vil han kunne forstaa, paa hvilken Maade denne Lov blev anvendt til Fordel for Kjøbenhavn. Jeg vil foreslaa det ærede Medlem at give dette Spørgsmaal en historisk og statsvidenskabelig finansiel Undersøgelse, og han vil da tilbvisse komme til det Resultat, at der ikke vil kunne opfindes Måge til Anvendelse af nogen finansiel Lov hertilands som Anvendelsen af denne Lov. Naar man i Halvtredserne gttrede, at man vilde kunne bygge en hel ny Fæstning for de Penge, som man kunde faae ind for Demarkationsterrainet, saa maa det erkjendes, at Krigsbestyrelsen ganske havde forladt denne Tanke i 1867, da den fremsatte Lovforslaget om Demarkationslinien, thi den siger i Motiverne, at det ikke var for at fremskaffe Penge til en ny Befæstning omkring Kjøbenhavn, hvilken man ikke attraaede i den nærmeste Fremtid, at Forslaget fremkom, men derimod for at staffe Midler tilveje til Udgifterne ved den mobile Hær, og disse Hæradgifter, som man saaledes skaffede tilveje,

vare en Afløsning af tvivlsomme Forpligtelser fra Statens Side mod Kjøbenhavns Kommune. Jeg er berettiget til at udtale mig saaledes, fordi jeg har haft Leilighed til at sidde i en Kommission med Finantsborgmesteren i Kjøbenhavn — ikke den nuværende — hvor Poster af ham og navnlig een Post af ham allerede forud uden nogen Undersøgelse blev betegnet som et Spørgsmaal, som man gjerne kunde være berettiget til at stryge, og samme Aar som dette Lovforslag blev behandlet her i Thinget, stillede hele Finantsudvalget Forslag om, at man skulde lade anstille en Undersøgelse. Jeg tør ikke sige bestemt, om Mindretallet var saa fornustigt at gaa med hertil, men jeg tror det. (Afbrudelse af Sangerslev.) Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev) antager ikke, at man var saa fornustig, og da han jo kjender dette Forhold noget nøiere, er det muligt, at han har Ret, men jeg tror alligevel, at Medlemmerne af Mindretallet dengang være saa fornustige at gaa sammen med Flertallet om en Henstilling til den daværende Indenrigsminister, den nuværende Conseilspresident, om inden næste Samling at lade anstille en Undersøgelse af disse Refusioners Natur og Statskassens eventuelle Forpligtelse til vedvarende at udrede dem; de være af mange forskellige Arter. Jeg skal selvfølgelig ikke her komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men blot sige, at det ganske vist kan stilles i Forbindelse med denne Lov. Men istedet for at følge den fra Finantsudvalget stillede Opfordring til den daværende Indenrigsminister om at foretage en saadan Undersøgelse af disse Spørgsmaal saa gaar man til uden nogen Undersøgelse at fastsætte Demarkationsterrainet til en forhøiende lille Kjøbesum. Man kapitaliserer tvivlsomme Refusioner, som man afdrager i den lille Kjøbesum, og tilbage bliver som Betaling for hele Komplexet kun 360,000 Rigsdaler, men for ikke at være for nærgaaende imod Kjøbenhavn, da der dog vil hengaa nogen Tid, inden den kan faae nogen særlig Indtægt deraf, saa siger man, at Kjøbesummen skal være rentefri, og at der skal kun betales 36,000 Rigsdaler aarlig i 10 Aar, Punktum! Deri laa Statskassens hele Fordel. Det var for disse Penge, at man tidligere vilde bygge en Befæstning, medens man, dengang Forslaget forelaa, ved Hjælp af dem vilde staffe Udgifterne tilveje til den mobile Hær, hvilke Udgifter nu løbe op til 10 a 11 Millioner Kr. Jeg beder det ærede statistiske Medlem om at undersøge disse Spørgsmaal, og jeg vil da haabe, at han vil komme til en noget anden Opfattelse.